

שמות – כ"ד טבת חט"ז

עצם הנשמה מתגלה ע"י ההעלם והסתר, וזהו ענין "שמות", ששם אינו ענין של גילוי אך ממשיך את עצם הנפש. וזהו השייכות לעבודת אדה"ז בעל ההילולא, דחסידות הוא גילוי היחידה שבתורה, ונמשך בשכל אנושי כדי לברר את החושך דנפש הבהמית וחלקו בעולם.

אדמו"ר הצמח צדק מדגיש שהסתלקות אדמו"ר הזקן היה במוצאי שבת קודש פרשת שמות, ומזה מובן שישנה שייכות בין ההסתלקות לפרשת שמות. והוא שפרשת שמות מדבר בענין הגלות והסתלקות היה בהיותו בגלות בכפר פיענא.

ויש לומר שפרשת שמות קשור גם עם "כל מעשיו ותורתו ועבודתו כל משך ימי חייו". ובהקדים, דלכאורה צריך ביאור, הרי פרשת שמות מדבר בענין הגלות - ועד לסיום הפרשה "ומאז באתי וכו' הרע לעם הזה" - וא"כ מדוע שם הפרשה הוא "שמות", המורה על הגאולה, דהרי "כל זמן שאחד מהם קיים" לא היה השעבוד, וה"שמות" הם על שם גאולתן של ישראל?

והביאור: שתכלית הגלות הוא התגלות כח המסירות נפש שמעצם הנשמה, שמתגלה ע"י ההעלם וההסתר. וזהו הכנה למתן תורה שאז נמשך כח העצמות גם בדברים גשמיים.

והעילוי שבא ע"י הגלות מרומז ב"שמות", דענין השם אינו ענין של גילוי, דהרי ישנם כמה אנשים שונים שיש להם אותו השם, אך מצד שני השם ממשיך את העצם שלמעלה מגילויים. על דרך הגלות שבה אין גילויים אך בה מתגלה עצם הנשמה.

וזהו השייכות לעבודת בעל ההילולא, דחסידות הוא גילוי היחידה שבתורה, ונמשך בשכל אנושי כדי לברר את החושך דנפש הבהמית וחלקו בעולם.

ומרומז בשמו "שני-אור", שדוקא בכח העצם - היחידה - לחבר העלם וגילוי, נגלה וחסידות, ולהמשיכו ב"לזמן" בהעלם והסתר העולם.

והנה הכוונה היא שעל ידי ההעלם דהגלות יהיה גילוי העצם, וזהו שההסתלקות היתה בפרשת וארא שענינו הוא הגילוי ד"שמי הוי".